

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.12.2008
COM(2008) 888 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**βάσει του άρθρου 20 της απόφασης πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης
Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί
χρηματικών ποινών**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

βάσει του άρθρου 20 της απόφασης πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Πλαίσιο

Η απόφαση πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης σε χρηματικές ποινές που επιβάλλονται από δικαστικές ή διοικητικές αρχές, με σκοπό να διευκολύνει την εκτέλεση ποινών αυτού του είδους σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου στο οποίο επιβλήθηκαν. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμφώνησε, στις 29 Νοεμβρίου 2000, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Τάμπερε, ότι θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη θέσπιση μιας τέτοιας πράξης στο πλαίσιο του προγράμματος μέτρων που προορίζεται να θέσει σε εφαρμογή την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.

Η απόφαση πλαίσιο εφαρμόζεται σε όλα τα αδικήματα για τα οποία μπορούν να επιβληθούν χρηματικές κυρώσεις. Ο έλεγχος του διττού αξιολογίου καταργήθηκε σε σχέση με 39 αδικήματα που απαριθμούνται στην απόφαση πλαίσιο.

1.2. Κοινοποιήσεις που διαβιβάστηκαν από τα κράτη μέλη

Μέχρι τον Οκτώβριο του 2008, η Επιτροπή έλαβε τις κοινοποιήσεις των εθνικών νομοθεσιών οι οποίες μεταφέρουν τις διατάξεις της απόφασης πλαισίου από τα ακόλουθα έντεκα κράτη μέλη: AT, CZ¹, DK, EE, FI, FR, HU, LT, LV, NL, SI². Δεν διαβιβάστηκαν κοινοποιήσεις από τα ακόλουθα δέκα έξι κράτη μέλη: BE, BG, CY, DE, EL, ES, IE, IT, LU, MT, PL, PT, RO, SE, SK, UK.

1.3. Μέθοδος και κριτήρια αξιολόγησης

Το άρθρο 20 της απόφασης πλαισίου προβλέπει τη σύνταξη, μέχρι τις 22 Μαρτίου 2007 το αργότερο, γραπτής έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τη συγκεκριμένη πράξη. Η καθυστέρηση που σημειώθηκε κατά τη σύνταξη της συγκεκριμένης έκθεσης οφείλεται στον χαμηλό αριθμό κοινοποιήσεων που έγιναν κατά την λήξη της αρχικής προθεσμίας που ορίζεται στην απόφαση πλαίσιο.

Οι αποφάσεις πλαίσια είναι εκ φύσεως δεσμευτικές για τα κράτη μέλη ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών την επιλογή της μορφής των μέσων και των μεθόδων εφαρμογής (τα κριτήρια είναι: σαφήνεια, ασφάλεια δικαίου και αποτελεσματικότητα). Οι αποφάσεις πλαίσιο δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα. Εν τούτοις, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας είναι δεσμευτική σε σχέση με τις αποφάσεις-

¹ Παρελήφθη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της ΕΕ

² *idem*

πλαίσιο που εκδίδονται σύμφωνα με τον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση³. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να κινήσει διαδικασία παράβασης κατά κράτους μέλους για το οποίο εικάζεται ότι δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθεί με τις διατάξεις απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την τρίτο πυλώνα, ο χαρακτήρας και ο στόχος της παρούσας έκθεσης περιορίζονται σε αξιολόγηση των μέτρων μεταφοράς που έχουν ληφθεί από έντεκα κράτη μέλη.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 1 – Ορισμοί

Το άρθρο 1 προσδιορίζει όρους όπως: «απόφαση», «χρηματική ποινή», «κράτος έκδοσης», και «κράτος εκτέλεσης» .

Τα κράτη μέλη CZ, HU και NL κάλυψαν το σύνολο αυτών των όρων, αλλά τα περισσότερα κράτη μέλη (AT, DK, EE, FI, FR, SI) έχουν μεταφέρει μόνο τους ορισμούς των όρων «απόφαση» και «χρηματική ποινή». Τα κράτη μέλη LT και LV μετέφεραν μόνο τον ορισμό της «χρηματικής ποινής». Σε ορισμένες νομοθεσίες μεταφοράς απουσιάζουν διατάξεις σχετικά με ορισμένα στοιχεία αυτών των ορισμών. Το βασικό κενό αυτού του είδους είναι η μη αναγνώριση της ευθύνης των νομικών προσώπων στην Τσεχική εθνική νομοθεσία⁴.

Άρθρο 2 – Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών

Το συγκεκριμένο άρθρο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή σχετικά με τις αρχές που είναι αρμόδιες σύμφωνα με την απόφαση πλαίσιο. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, εάν αυτό απαιτείται λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού του συστήματος, να διορίσει μια ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων και για να επικουρούν τους αρμόδιες αρχές.

Για ορισμένα κράτη μέλη οι αρμόδιες αρχές για την έκδοση ή εκτέλεση αποφάσεων είναι τα εθνικά δικαστήρια (AT, CZ, HU, LT, LV, SI). Σε άλλα κράτη μέλη, η κεντρική αρχή διορίζεται ως αρχή έκδοσης ή εκτέλεσης. Αυτό ισχύει στην περίπτωση των DK και EE (Υπουργείο Δικαιοσύνης), και NL (εισαγγελέας του Leeuwarden). Στην FR, η εισαγγελία είναι η αρμόδια αρχή για την έκδοση των αποφάσεων και οι εισαγγελείς είναι επιφορτισμένοι με την εκτέλεσή τους.

Μια κεντρική αρχή διορίζεται για τους σκοπούς της διαβίβασης των εγγράφων στα κράτη μέλη CZ, HU, LT, LV και SI (Υπουργείο Δικαιοσύνης).

Η FI υπέδειξε την υπηρεσία «Oikeustekisterikeskus» ως αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 2.

³ Απόφαση του Δικαστηρίου, ποινική δίκη κατά Pupino, υπόθεση-105/03 (16 Ιουνίου 2005), EE C 193, της 6.08.2005, σ. 3

⁴ Καμία δήλωση με βάση το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο β) δεν έχει μέχρι τώρα παραληφθεί σε σχέση με τον περιορισμό της εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν την ευθύνη των νομικών προσώπων για διάστημα έως πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης πλαισίου.

Άρθρο 3 – Θεμελιώδη δικαιώματα

Σύμφωνα με το άρθρο 3, η απόφαση πλαίσιο δεν επιφέρει τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και θεμελιωδών νομικών αρχών που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης.

Πολλά κράτη μέλη θεωρούν ότι το συγκεκριμένο άρθρο δεν χρήζει μεταφοράς ((DK, FR, NL). Τα κράτη μέλη AT και HU μετέφεραν το άρθρο ως υποχρεωτικό λόγο άρνησης εκτέλεσης. Ορισμένα κράτη μέλη επικαλέσθηκαν την εθνική τους νομοθεσία σε σχέση με το θέμα (LT, SI). Η FI μετέφερε τη συγκεκριμένη διάταξη προβλέποντας ένα λόγο άρνησης εκτέλεσης μιας απόφασης εάν υπάρχουν εύλογοι λόγοι που αφήνουν να υποτεθεί ότι δεν έχουν τηρηθεί οι εγγυήσεις τακτικής διαδικασίας κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

Άρθρο 4 – Διαβίβαση αποφάσεων και προσφυγή στην κεντρική αρχή

Σύμφωνα με το συγκεκριμένο άρθρο, η εν λόγω απόφαση, συνοδευόμενη από πιστοποιητικό, μπορεί να διαβιβάζεται στην αρμόδια αρχή κράτους μέλους στο οποίο το φυσικό νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει απαγγελθεί η καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα και έχει τη συνήθη διαμονή του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του. Η διαβίβαση των εγγράφων γίνεται απευθείας μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

Τα κράτη μέλη CZ, FI, HU, LT, LV και NL μετέφεραν όλα τα στοιχεία του άρθρου 4 στη νομοθεσία μεταφοράς την οποία εξέδωσαν. Τα κράτη μέλη AT, DK, FR και SI μετέφεραν τη συγκεκριμένη διάταξη μόνο εν μέρει.

Στην ΕΕ η ποινή μπορεί να εκτελεσθεί σε σχέση με πρόσωπα που είναι υπήκοοι ή μόνιμοι κάτοικοι του κράτους μέλους έκδοσης, σε σχέση με πρόσωπα που βρίσκονται στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους, αλλά τα οποία δεν θα εκδοθούν, και σε σχέση με νομικά πρόσωπα που είναι καταχωρημένα στην επικράτεια του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 5 – Πεδίο εφαρμογής

Το συγκεκριμένο άρθρο περιλαμβάνει κατάλογο αδικημάτων που οδηγούν σε αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιήσιμου, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης. Όλα τα άλλα αδικήματα μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο ενός τέτοιου ελέγχου εκ μέρους του κράτους μέλους εκτέλεσης. Ο κατάλογος περιλαμβάνει τα 32 αδικήματα που έχουν ήδη αναφερθεί σε άλλες αποφάσεις πλαίσια (για παράδειγμα εκείνη που αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης) καθώς και ορισμένα άλλα, κυρίως:

- οδήγηση η οποία παραβαίνει τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας, περιλαμβανομένων των παραβάσεων των κανόνων που διέπουν το χρόνο οδήγησης και τις περιόδους ανάπαυσης και τις νομοθεσίες για τα επικίνδυνα προϊόντα,
- λαθρεμπόριο,
- παραβιάσεις των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
- απειλές και πράξεις βίας κατά προσώπων, περιλαμβανομένων των πράξεων βίας κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων,

- βανδαλισμός,
- κλοπή,
- αδικήματα που ορίζονται από το κράτος έκδοσης και που εξυπηρετούν το σκοπό της εφαρμογής των υποχρεώσεων που απορρέουν από πράξεις οι οποίες θεσπίστηκαν δυνάμει της συνθήκης ΕΚ ή του τίτλου VI της συνθήκης ΕΕ.

Τα κράτη μέλη AT, DK, EE, FI, FR, HU, LT, NL έχουν εφαρμόσει τον κατάλογο. Στην περίπτωση των CZ, LV και SI δεν έχει επισυναφθεί μέρος του καταλόγου.

Άρθρο 6 – Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 6, η εν λόγω απόφαση αναγνωρίζεται χωρίς άλλη διατύπωση και λαμβάνονται πάραυτα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της.

Τα κράτη μέλη CZ, DK, FI, FR, LV και NL έχουν εφαρμόσει τη συγκεκριμένη διάταξη. Τα κράτη μέλη AT, EE, HU, LT και SI έχουν εν μέρει μεταφέρει τη συγκεκριμένη διάταξη. Γενικά, τα κράτη μέλη δεν έχουν προσδιορίσει προθεσμία για την εκτέλεση.

Άρθρο 7 – Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης

Το άρθρο 7 προβλέπει σειρά λόγων που μπορούν να αποτελούν τη βάση άρνησης της αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Όλοι οι λόγοι που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο είναι προαιρετικοί.

Οι συγκεκριμένοι λόγοι είναι οι ακόλουθοι:

- το πιστοποιητικό δεν έχει προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI, FR, και HU· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, DK, LT, LV, NL, SI· η EE το έχει μεταφέρει εν μέρει ως δεσμευτικό και εν μέρει ως προαιρετικό λόγο)
- *ne bis in idem* (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: DK, FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- αρχή του διττού αξιοποιίνου (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: DK, FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- η εκτέλεση έχει παραγραφεί (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: DK, FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- αρχή της εδαφικότητας (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI, FR, HU, NL· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, DK, LV, SI· δεν έχει μεταφερθεί από EE και LT)
- ασυλία (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- ηλικία ποινικής ευθύνης (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)

- δικαιώματα του ενδιαφερομένου (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, DK, EE, FR, LT, LV, NL, SI· δεν έχει μεταφερθεί από HU)
- η χρηματική ποινή είναι κατώτερη των 70 ευρώ (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: FI, FR, NL· έχει μεταφερθεί ως δεσμευτικός λόγος από: AT, CZ, EE (1000 κορώνες), DK, HU, LT, LV, SI)

Συμπληρωματικοί λόγοι που ορίστηκαν από έξι κράτη μέλη:

- Σύμφωνα με τη δήλωση της CZ, δεδομένου ότι η εθνική της νομοθεσία δεν αναγνωρίζει την ευθύνη των νομικών προσώπων, η εκτέλεση των αιτήσεων σχετικά με τα νομικά πρόσωπα θα απορρίπτεται⁵.
- Οι συμπληρωματικοί λόγοι της EE καλύπτουν: απόφαση δικαστηρίου που δεν έχει ακόμη τεθεί σε ισχύ· απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστήριο που δεν θεωρείται ανεξάρτητο (η EE διακρίνει τις υποθέσεις που αφορούν τους δικούς της πολίτες και εκείνες που αφορούν άλλους πολίτες της EE).
- Η FI προσέθεσε έναν συμπληρωματικό δεσμευτικό λόγο: εάν υπάρχουν εύλογοι λόγοι που αφήνουν να υποτεθεί ότι υπήρξε παραβίαση των διαδικαστικών εγγυήσεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στη λήψη απόφασης.
- Η HU ανέφερε ορισμένους συμπληρωματικούς δεσμευτικούς λόγους: το ποινικό αδίκημα στο οποίο βασίζεται η απόφαση του κράτους μέλους εμπίπτει στην δικαιοδοσία της HU (άρθρα 3 και 4 του ποινικού κώδικα)· και το ποινικό αδίκημα καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με το δίκαιο της Ουγγαρίας. Οι άλλοι λόγοι αφορούν τις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει παρέλθει ένα έτος από την έναρξη ισχύος της αλλοδαπής απόφασης και έχει ήδη εκπνεύσει η προθεσμία παραγραφής. Αυτές οι συνθήκες δεν αποτελούν εμπόδιο για την εκτέλεση όταν αυτή έχει ξεκινήσει πριν από το τέλος της προθεσμίας παραγραφής.
- Η LV προσέθεσε τους ακόλουθους συμπληρωματικούς λόγους: εάν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι η ποινή επιβλήθηκε για λόγους που έχουν σχέση με τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τη θρησκεία, το φύλο ή τις πολιτικές πεποιθήσεις και επίσης όταν δεν είναι δυνατή η εκτέλεση της απόφασης στην LV.
- Η SI προσέθεσε δύο συμπληρωματικούς λόγους: εάν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι η ποινή επιβλήθηκε για λόγους που έχουν σχέση με τη φυλετική καταγωγή, το σεξουαλικό προσανατολισμό, τις πολιτικές ή θρησκευτικές απόψεις και επίσης όταν η εκτέλεση είναι ασυμβίβαστη με το σύνταγμα της SI.

Άρθρο 8 – Προσδιορισμός του καταβλητέου ποσού

Το συγκεκριμένο άρθρο αφορά κατάσταση κατά την οποία οι πράξεις που αναφέρονται στην απόφαση δεν διαπράχθηκαν στο έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης. Σε μια τέτοια περίπτωση το κράτος εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μειώσει το ποσό της επιβληθείσας ποινής στο μέγιστο όριο που προβλέπεται για το ίδιο αδίκημα από την εθνική νομοθεσία του

⁵ Καμία δήλωση βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο β) δεν έχει παραληφθεί μέχρι τώρα σε σχέση με τον περιορισμό της εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν την ευθύνη των νομικών προσώπων για διάστημα έως πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης πλαισίου.

κράτους εκτέλεσης, όταν οι πράξεις εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του κράτους αυτού. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μετατρέπει, εφόσον απαιτείται, το ποσόν της ποινής στο νόμισμα του κράτους εκτέλεσης με την ισοτιμία που ισχύει κατά το χρόνο επιβολής της ποινής.

Τα κράτη μέλη AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI, εφάρμοσαν τη συγκεκριμένη διάταξη. Η ΕΕ δεν την εφάρμοσε. Η LV αναφέρει μόνο τη μετατροπή του νομίσματος.

Άρθρο 9 – Νομοθεσία που διέπει την εκτέλεση

Σύμφωνα με το άρθρο 9, η εκτέλεση της απόφασης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης όπως ακριβώς οι χρηματικές ποινές του κράτους αυτού. Σε περιπτώσεις που το ποσό της ποινής έχει καταβληθεί ενόλω ή εν μέρει, το ποσό αυτό εκπίπτει από το ποσό της ποινής που είναι εκτελεστέα στο κράτος εκτέλεσης.

Σε κάθε περίπτωση η χρηματική ποινή που επιβλήθηκε σε νομικό πρόσωπο εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων.

Τα κράτη μέλη AT, FI, FR, NL και SI έχουν εφαρμόσει το συγκεκριμένο άρθρο. Τα κράτη μέλη DK, EE, HU, LT και LV το εφαρμόζουν μόνον εν μέρει.

Η μερική εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου αποτελεί τη συνέπεια της μη μεταφοράς της παραγράφου 3 σχετικά με τα νομικά πρόσωπα. Ορισμένα κράτη μέλη επικαλέσθηκαν την εθνική νομοθεσία σε σχέση με το ζήτημα (AT, FR, NL). Στην CZ η εθνική νομοθεσία δεν αναγνωρίζει την ευθύνη των νομικών προσώπων⁶.

Άρθρο 10 – Φυλάκιση ή άλλη εναλλακτική ποινή ως υποκατάστατο για τη μη είσπραξη της χρηματικής ποινής

Όταν μια απόφαση δεν είναι δυνατόν να εκτελεσθεί, ενόλω ή εν μέρει, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εφαρμόσει εναλλακτικές ποινές, περιλαμβανομένων των στερητικών της ελευθερίας ποινών, εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία του για τις περιπτώσεις αυτές και το κράτος έκδοσης έχει επιτρέψει την εφαρμογή αυτών των εναλλακτικών ποινών στο πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 4. Το ύψος της εναλλακτικής ποινής ορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο όριο που δηλώνεται ενδεχομένως στο πιστοποιητικό το οποίο διαβίβασε το κράτος έκδοσης.

Τα κράτη μέλη AT, CZ, HU, LT και SI έχουν μεταφέρει τη συγκεκριμένη διάταξη. Στην περίπτωση της LV ορισμένες διατάξεις δεν έχουν επισυναφθεί. Η ΕΕ προέβλεψε τη μετατροπή της χρηματικής ποινής σε ποινή φυλάκισης ή σε κοινωνική εργασία.

Ορισμένα κράτη μέλη δήλωσαν ότι το εθνικό τους σύστημα δεν προσέφερε καμία δυνατότητα εφαρμογής εναλλακτικών κυρώσεων, είτε στο έδαφός τους είτε στην αλλοδαπή (FI, FR), ή μόνο στο έδαφός τους (DK). Η NL μετέφερε τη συγκεκριμένη διάταξη. Ο ολλανδός δικαστής μπορεί να εξουσιοδοτήσει ποινή φυλάκισης στις ακόλουθες περιπτώσεις: η αρμόδια αρχή που έχει επιβάλει την χρηματική ποινή έχει εξίσου προσδιορίσει στην

⁶ Καμία δήλωση βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο β) δεν έχει παραληφθεί μέχρι τώρα σε σχέση με τον περιορισμό της εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν την ευθύνη των νομικών προσώπων για διάστημα έως πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης πλαισίου.

απόφασή της ότι μπορεί να επιβληθεί ποινή φυλάκισης σε περίπτωση μη εκτέλεσης της κύρωσης· η χρηματική ποινή δεν καταβάλλεται από τον καταδικασθέντα και δεν υπάρχει άλλος τρόπος εκτέλεσης της ποινής· και η αρχή έκδοσης έχει συμφωνήσει με την ποινή φυλάκισης ως πιθανή εναλλακτική λύση προς την χρηματική ποινή.

Άρθρο 11 – Αμνηστία, χάρη και αναθεώρηση της ποινής

Σύμφωνα με το συγκεκριμένο άρθρο, αμνηστία και χάρη μπορεί να χορηγείται από το κράτος έκδοσης και από το κράτος εκτέλεσης, αλλά μόνο το κράτος έκδοσης μπορεί να αποφανθεί σχετικά με αίτηση αναθεώρησης της απόφασης.

Ορισμένα κράτη μέλη εφάρμοσαν το συγκεκριμένο άρθρο (FI, NL). Οι διατάξεις μεταφοράς της CZ και DK αφορούν μόνο τη χορήγηση χάρης στο έδαφος καθενός εξ αυτών των κρατών. Η LT μετέφερε αυτή τη διάταξη όσον αφορά την αμνηστία και τη χάρη, αλλά δεν αναφέρει την αναθεώρηση. Σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, η αμνηστία, η χάρη και η αναθεώρηση της απόφασης ανατίθενται στο κράτος έκδοσης. Η LV αναφέρει την κατάσταση κατά την οποία η αμνηστία και η χάρη που χορηγούνται στο κράτος μέλος έκδοσης δεσμεύουν την LV. Η AT και η SI μετέφεραν τη διάταξη σχετικά με την αμνηστία και τη χάρη ως δεσμευτικό λόγο άρνησης (επιπλέον, η SI επικαλέστηκε την εθνική νομοθεσία σε σχέση με το θέμα). Όσον αφορά την αναθεώρηση, η AT δήλωσε ότι αυτή η διάταξη δεν χρήζει μεταφοράς.

Η HU δεν μετέφερε το συγκεκριμένο άρθρο. Το αυτό έπραξε και η FR, η οποία εντούτοις επικαλέστηκε την ύπαρξη ανάλογων διατάξεων στην εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 12 – Διακοπή εκτέλεσης

Το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει την υποχρέωση ενημέρωσης της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης περί αποφάσεων ή μέτρων, συνεπεία των οποίων η απόφαση παύει να είναι εκτελεστή ή να εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κράτους εκτέλεσης για οποιοδήποτε άλλο λόγο. Σαν αποτέλεσμα αυτής της ενημέρωσης, το κράτος εκτέλεσης είναι υποχρεωμένο να διακόψει την εκτέλεση της απόφασης.

Τα κράτη μέλη AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, LV, NL και SI μετέφεραν τη συγκεκριμένη διάταξη στο σύνολό της. Η ΕΕ δεν μετέφερε το συγκεκριμένο άρθρο.

Άρθρο 13 – Διάθεση των ποσών που προέρχονται από την εκτέλεση αποφάσεων

Το συγκεκριμένο άρθρο ορίζει ότι ποσά προερχόμενα από την εκτέλεση αποφάσεων περιέρχονται στο κράτος εκτέλεσης, εκτός εάν υπάρχει διαφορετική συμφωνία ανάμεσα στο κράτος έκδοσης και στο κράτος εκτέλεσης, ιδίως στις περιπτώσεις θυμάτων που δεν είναι πολιτικούς ενάγοντες.

Το συγκεκριμένο άρθρο μεταφέρθηκε από τα κράτη μέλη AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI. Η ΕΕ και LV δεν μετέφεραν τη συγκεκριμένη διάταξη.

Άρθρο 14 – Ενημέρωση από το κράτος εκτέλεσης

Σύμφωνα με το συγκεκριμένο άρθρο η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει το συντομότερο δυνατό την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με αποφάσεις που λαμβάνονται σε σχέση με την αναγνώριση ή εκτέλεση.

Τα κράτη μέλη AT, CZ, FI, HU, LT, LV, NL, SI μετέφεραν το συγκεκριμένο άρθρο. Η FR δεν μετέφερε το συγκεκριμένο άρθρο, εκτός από αυτό που αφορά την περίπτωση μετατροπής των κυρώσεων, που δεν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο της FR.

Η ΕΕ δεν μετέφερε τη συγκεκριμένη διάταξη. Η DK δήλωσε ότι αυτή η διάταξη δεν χρήζει μεταφοράς.

Άρθρο 15 – Συνέπειες της διαβίβασης απόφασης

Το συγκεκριμένο άρθρο αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κράτος έκδοσης, κατ' εξαίρεση, μπορεί να προβεί στην εκτέλεση.

Εκτός από την ΕΕ, όλα τα κράτη μέλη που απέστειλαν κοινοποιήσεις έχουν μεταφέρει το συγκεκριμένο άρθρο.

Άρθρο 16 – Γλώσσες

Το άρθρο 16 ορίζει ότι το πιστοποιητικό πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Εντούτοις κάθε κράτος μέλος δύναται οποτεδήποτε να δηλώσει ότι θα δέχεται μετάφραση σε μια ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες.

Η πλειοψηφία των κρατών μελών αξιώνει μετάφραση στην δική του επίσημη γλώσσα (AT, CZ, DK, FR, HU). Άλλα κράτη μέλη δέχονται επιπλέον τα αγγλικά (EE, LT, LV, NL, SI). Η FI θα δέχεται πιστοποιητικά στα φινλανδικά, σουηδικά ή αγγλικά και στις άλλες γλώσσες, εφόσον δεν παρεμποδίζεται η έγκριση του πιστοποιητικού.

Άρθρο 17 – Έξοδα

Το συγκεκριμένο άρθρο ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαιτήσουν μεταξύ τους την επιστροφή των εξόδων που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης. Τα κράτη μέλη AT, CZ, FI, NL, και SI μετέφεραν το συγκεκριμένο άρθρο. Τα κράτη μέλη ΕΕ, HU και LV δεν το έπραξαν. Τα κράτη μέλη DK, FR και LT δήλωσαν ότι αυτή η διάταξη δεν χρήζει μεταφοράς.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο βαθμός μεταφοράς της απόφασης πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να αξιολογηθεί πλήρως στο συγκεκριμένο στάδιο. Η μεταφορά δεν είναι ικανοποιητική, επειδή μόνο έντεκα κοινοποιήσεις έχουν διαβιβασθεί από τα κράτη μέλη.

Οι εθνικές διατάξεις μεταφοράς συμφωνούν γενικά με την απόφαση πλαίσιο, και κυρίως όσον αφορά τα πιο σημαντικά θέματα όπως η κατάργηση των ελέγχων του διττού αξιοποίνου και η αναγνώριση των αποφάσεων χωρίς συμπληρωματικές διατυπώσεις. Δυστυχώς, η ανάλυση των λόγων άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι, παρά το γεγονός ότι το σύνολο των κρατών μελών έχει μεταφέρει αυτούς τους λόγους, το έχουν γενικά πράξει υπό τη μορφή δεσμευτικών λόγων. Επιπλέον, έχουν προστεθεί ορισμένοι συμπληρωματικοί λόγοι. Αυτή η πρακτική δεν είναι προφανώς σύμφωνη με την απόφαση πλαίσιο.

Η Επιτροπή καλεί όλα τα κράτη μέλη να μελετήσουν την παρούσα έκθεση και να επωφεληθούν της ευκαιρίας για να χορηγήσουν κάθε περαιτέρω συμπληρωματική πληροφορία στη Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή προκειμένου να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που τους ανατίθενται δυνάμει του άρθρου 20 της απόφασης πλαισίου. Εξάλλου, η Επιτροπή ενθαρρύνει εκείνα τα κράτη μέλη που έχουν προσδιορίσει ότι προετοιμάζουν σχετική νομοθεσία να θεσπίσουν και να κοινοποιήσουν τα συγκεκριμένα εθνικά μέτρα το συντομότερο δυνατό.